

— нито много студенъ, нито иного горещъ; въздухътъ чистъ отъ пѣсъци и прахолини; дъждове ваятъ презъ лѣтото, растителността е добра, горитѣ красиви, а плоднитѣ дървеса даватъ сладъкъ изобилень плодъ. Земята е доброкачествена, въ полетата по-плодна, въ балканскитѣ усой, — по-неплодна, но винаги е била желана и обична за народитѣ, които сж живѣли по тия мѣста.

Пещерни човѣци въ България. — Балканскиятъ полуостровъ билъ напѣпланъ и заселенъ отъ човѣци въ най-дълбока старина, тогава, когато още природата била дива, горитѣ непроходими, земята безъ пѣтища. Тука е живѣлъ пѣрвобитниятъ човѣкъ, който не е знаялъ нито кжща да гради, нито желѣзо да кове, нито земята да работи. Пѣрвобитнитѣ човѣци тогава прекарвали скитнически животъ и се прехранвали отъ ловъ на диви животни или отъ нѣкои диви плодове, зеленчуци и луковици. Лѣтно време си правили гнѣзда между клонитѣ на голѣмитѣ дървета, каквито тогава имало много, или се пѣхвали въ хралупитѣ на изкуфелитѣ джбове; зимно време човѣкъ съ семейството си се е спасявалъ отъ студъ и звѣрове въ пещеритѣ изъ разнитѣ скали.

Ала ти, млади четецо, ще ни запиташъ, отде се знае, че човѣкъ е живѣлъ въ пещеритѣ? На това питане ние ти отговаряме, така: Ученитѣ отиватъ днесъ въ пещеритѣ, каквито има доста по България (въ скалитѣ покрай рѣкитѣ Искъръ, Осъмъ, Витъ, Янтра и нейнитѣ притоци) по балканитѣ и по брѣговетѣ на Черно море, па разкопаватъ пода на пещеритѣ и тамъ дълбоко въ засипаната прѣстъ изравятъ останки отъ пѣрвобитенъ човѣкъ, като ножове отъ кремъкъ, каменни чукове, стрѣли, костени